

YARGITAY

22.HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2011/12564

Karar No. 2012/12530

Tarihi: 05.06.2012

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İŞK/ 18-21

• ***İŞE İADE DAVASINDA FESHİN HAKLI
OLUP OLMADIĞININ BELİRLENMESİNDE
YARAR BULUNDUĞU***

ÖZETİ İş güvencesi kapsamında feshin geçersizliği istemi ile açılan davada, feshin geçerli sebebe dayanıp dayanmadığı, haklı sebep teşkil edip etmediği önem arz etmektedir. 4857 sayılı Kanun'un 25/II maddesi anlamında "haklı sebep" in varlığı halinde işçinin iş sözleşmesi ihbar süresi verilmeden ve tazminatsız feshedilir. Oysa "geçerli sebep" in varlığı halinde süreli ve tazminatlı fesih söz konusu olur. Diğer deyişle geçerli sebebe dayalı fesihlerde işçi bakımından feshin mağdur edici sonuçları daha hafiftir.

İşverenin haklı sebep savunmasına rağmen yapılan yargılama sonunda feshin geçerli sebebe dayandığı kesin olarak saptanmışsa, işçi açısından ihbar ve kıdem tazminatı yönünden önemli bir ispat sorunu aşılmış olmaktadır. İşçi tarafından açılacak ihbar ve kıdem tazminatı davasında, taraflar aynı olsa da, dava türünün farklılığı sebebiyle feshin geçerli sebebe dayandığı yönünde verilen karar, unsur etkisi sebebi ile Yargıtay'ca kuvvetli delil olarak kabul edilmektedir

DAVA :Davacı, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalılar avukatları tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Söylen tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, davalı işyerinde çalışan davacının iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından geçerli sebep olmadan feshedildiğini belirterek, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 18-21. maddeleri uyarınca feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı şirket, davacının defalarca uyarılmasına rağmen kendi kusuru ile sebep olduğu yaralamalı trafik kazalarına karıştığını, şirketi zarara uğrattığından dolayı, iş sözleşmesinin haklı sebeple feshedildiğini, davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Davalı Belediye, davacının şirket çalışanı olduğunu belirterek davanın reddine karar verilmesini savunmuştur.

Mahkemece, feshin geçerli sebebe dayanmadığı gerekçesiyle davanın kabulüne ve davacının alt işverene işe iadesine, mali haklardan davalıların birlikte sorumluluğuna karar verilmiştir.

Hüküm davalılar tarafından temyiz edilmiştir.

İş güvencesi kapsamında feshin geçersizliği istemi ile açılan davada, feshin geçerli sebebe dayanıp dayanmadığı, haklı sebep teşkil edip etmediği önem arz etmektedir. 4857 sayılı Kanun'un 25/II maddesi anlamında "haklı sebep"ın varlığı halinde işçinin iş sözleşmesi ihbar süresi verilmeden ve tazminatsız feshedilir. Oysa "geçerli sebep"ın varlığı halinde süreli ve tazminatlı fesih söz konusu olur. Diğer deyişle geçerli sebebe dayalı fesihlerde işçi bakımından feshin mağdur edici sonuçları daha hafiftir.

İşverenin haklı sebep savunmasına rağmen yapılan yargılama sonunda feshin geçerli sebebe dayandığı kesin olarak saptanmışsa, işçi açısından ihbar ve kıdem tazminatı yönünden önemli bir ispat sorunu aşılmış olmaktadır. İşçi tarafından açılacak ihbar ve kıdem tazminatı davasında, taraflar aynı olsa da, dava türünün farklılığı sebebiyle feshin geçerli sebebe dayandığı yönünde verilen karar, unsur etkisi sebebi ile Yargıtay'ca kuvvetli delil olarak kabul edilmektedir.

Somut uyuşmazlıkta, şoför olan davacının kusuru ile sebep olduğu yaralamalı trafik kazalarına karıştığı ve şirketi zarara uğrattığı gerekçesiyle iş sözleşmesinin haklı sebeple feshedildiğini savunulmuştur. Davalı şirket tarafından ileri sürülen fesih sebebi ile ilgili savunma nazara alındığında 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 31/1. maddesinde ifadesini bulduğu üzere hakimın davayı aydınlatma ödevi gereği davacının karıştığı trafik kazaları ile ilgili evraklar temin edilerek gerektiğinde de kusur ve zarar miktarı yönünden uzman bilirkişi tespit ve görüşüne ihtiyaç vardır. O sebeple davacının kusurlu olup olmadığı, şirketin zarar görüp görmediği ve bu davranışlarının 4857 sayılı Kanun'un 25/II. maddesinde belirtilen ahlak ve iyiniyet kurallarına uymayan sebeplerden biri olup olmadığı araştırılmalı ve sonucuna göre karar verilmelidir. Eksik inceleme ile karar verilmesi hatalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 05.06.2012 gününde oybirliğiyle karar verildi.